

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 792

din 24 august 2015

La nivelul Consiliului Superior al Magistraturii există o preocupare constantă pentru consolidarea independenței justiției, pentru creșterea calității actului de justiție și pentru îmbunătățirea organizării sistemului judiciar.

În ultimii ani a avut loc o reformă a legislației care constituie principalul instrument de lucru al sistemului judiciar, fiind adoptate patru noi coduri în materie civilă și penală, care au modificat competențele instanțelor și parchetelor, au reorganizat căile de atac, au generat tipuri noi de cauze și proceduri, au determinat desființarea unor instanțe și parchete și ample reorganizări ale secțiilor și completelor instanțelor.

Realitățile și nevoile sistemului judiciar s-au modificat parțial în perioada de un deceniu de la republicarea legilor justiției, impunându-se o analiză și asupra necesității reformării lor. Actualul sistem de evaluare a activității judecătorilor și procurorilor nu și-a dovedit eficiența expectată la momentul adoptării legii, rareori oferind semnale relevante în cazul diminuării performanțelor individuale și nereușind să evidențieze, acolo unde există, diferențele între judecători, respectiv între procurori, în condițiile în care cvasitotalitatea magistraților primește calificativul maxim.

În aceeași perioadă gradul de ocupare a posturilor în sistem și media vechimii judecătorilor și procurorilor s-au schimbat, iar corpul magistraților a ajuns, în majoritatea lui, la un moment de maturitate sub aspect profesional. Modificările aduse în ultimii ani procedurii de promovare la instanța supremă au reprezentat începutul unui demers de îmbunătățire a selecției magistraților care funcționează la jurisdicțiile superioare.

Pe de altă parte, Plenul Consiliului și Secțiile s-au confruntat cu diverse tipuri de probleme în activitatea referitoare la gestionarea resurselor umane din cadrul sistemului judiciar, căutând soluții pentru stabilitatea schemelor de personal funcționale și echilibrarea situației celorlalte instanțe și parchete, dar și pentru asigurarea unei previzibilități a mobilității personalului.

Consiliul nu poate ignora percepția performanțelor sistemului din exteriorul acestuia, rezultatele sondajelor privind încrederea cetățenilor în justiție, unele nemulțumiri manifestate în mediul public legate de calitatea hotărârilor judecătorești și a actelor procurorului, criticile aduse comportamentului unora dintre magistrați, tipurile de abateri disciplinare cel mai frecvent întâlnite în practica Secțiilor.

Consiliul are în vedere faptul că justiția este un serviciu public, care trebuie să contribuie la consolidarea ordinii de drept prin aplicarea corectă a legii situațiilor concrete aflate pe rolul organelor judiciare, iar hotărârile judecătorești și actele procurorului trebuie să permită justițiabilului să înțeleagă modul în care "s-a spus dreptul" în cauza sa.

De asemenea, s-a constatat necesitatea asigurării unui management coerent, eficient și responsabil de către conducerile instanțelor și parchetelor, prin intermediul unor instrumente specifice, corespunzătoare atribuțiilor conferite de lege, în scopul bunei funcționări a acestor autorități și, evident, al îmbunătățirii performanțelor sistemului judiciar.

În cadrul Comisiilor constituite la nivelul Consiliului Superior al Magistraturii a început încă din anul 2011 o analiză de fond a legilor justiției și s-au formulat propuneri de modificare și completare a acestora, ținând seama în special de sesizările primite de la judecători și procurori, dar și de cele mai frecvente sesizări venite din afara sistemului, precum și de problemele generate de interpretarea diferită a unor texte de lege și de dificultățile în aplicarea unitară a unora dintre acestea în practică.

Lucrările conținând propunerile de modificare și completare a textelor Legii nr. 303/2004 au fost încărcate în zona de E-map accesibilă magistraților, iar textele consolidate după dezbaterile Comisiei nr. 1 au fost făcute publice prin publicarea minutei fiecărei întâlniri. Propunerile formulate au fost trimise spre consultare instanțelor și parchetelor, răspunsurile primite fiind centralizate și analizate la nivelul Consiliului. În situația în care au intervenit modificări în concepția unora dintre texte, acestea au fost retransmise spre consultare.

Aceste modificări ale propunerilor inițiale și consultările repetate ale sistemului denotă preocuparea Consiliului pentru găsirea celor mai eficiente soluții legislative ce pot îmbunătăți activitatea sistemului judiciar, activitate a cărei calitate depinde în principal de

calitatea resursei umane care înfăptuiește justiția, în toate dimensiunile ei: cunoștințele profesionale, echilibrul, maturitatea, seriozitatea și dedicarea judecătorilor și procurorilor, asumarea regimului incompatibilităților și interdicțiilor, precum și a deontologiei specifice, responsabilitatea față de impactul deciziilor, preocuparea constantă pentru îmbunătățirea lucrărilor întocmite.

În acest context, Plenul consideră prioritare modificarea prevederilor privind evaluarea, promovarea și numirea în funcții de conducere a judecătorilor și procurorilor, rezolvarea situațiilor în care magistrații suferă de diverse boli ce îi pun în imposibilitate de exercitare a funcției și măsurile de reîntregire a statutului judecătorilor și procurorilor, dar și eficientizarea managementului instanțelor și parchetelor.

În consecință, s-a propus modificarea și completarea unor dispoziții din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare și a art.41 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, cu modificările și completările ulterioare.

Propunerile de modificare și completare a actelor normative și rațiunile avute în vedere la formularea acestora sunt următoarele:

A) Cu privire la Legea nr. 303/2004:

1. După articolul 33, se introduce un nou articol, articolul 33¹, cu următorul cuprins:

„Art. 33¹ - (1) Persoanele care au ocupat minim 10 ani funcția de judecător sau procuror, care și-au încetat activitatea din motive neimputabile, pot fi numite, fără concurs sau examen, în funcțiile vacante de judecător sau procuror, la instanțe sau parchete de același grad cu cele unde au funcționat sau la instanțe ori parchete de grad inferior.

(2) Persoanele care au îndeplinit funcția de magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție cel puțin 18 ani și care și-au încetat activitatea din motive neimputabile, precum și avocații cu o vechime în profesie de cel puțin 18 ani pot fi numite, fără concurs, în funcții vacante de judecător sau procuror la judecătorii sau parchetele care funcționează pe lângă acestea.

(3) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 14 alin. (2). Procedura de verificare a îndeplinirii acestor condiții se stabilește prin hotărâre a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

(4) În vederea numirii în funcția de judecător sau procuror, persoanele prevăzute la alin. (1) și (2) susțin un interviu în fața Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.”

Plenul a avut în vedere, în esență, următoarele argumente:

a) Referitor la sistemul de numire a foștilor magistrați cu o vechime de 10 ani în funcția de judecător sau procuror, care și-au încetat activitatea din motive neimputabile, în funcții vacante în cadrul sistemului judiciar, Plenul a apreciat că această prevedere este de natură a reîntregi statutul judecătorilor și procurorilor.

Astfel, foștii judecători și procurori cu o vechime importantă, de 10 ani numai în funcția de judecător sau procuror, care și-au încetat activitatea din motive neimputabile vor avea posibilitatea să reentre în sistemul judiciar fără susținerea vreunui examen sau concurs, ținând cont și de faptul că aceste persoane au susținut și au promovat anterior un concurs de admitere în magistratură, concurs ce a presupus inclusiv testarea temeinică a cunoștințelor juridice, făcând dovada competenței profesionale, a aptitudinilor și a bunei reputații, atât la intrarea în magistratură, cât și pe parcursul celor 10 ani de activitate, perioadă în care au fost evaluați de cel puțin 3 ori.

Ținând cont și de experiența profesională juridică de necontestat a foștilor judecători și procurori, dobândită pe parcursul celor 10 ani de activitate, perioadă în care au soluționat un număr mare de dosare și diverse tipuri de cauze, în care și-au îmbunătățit pregătirea profesională și și-au dezvoltat abilitățile specifice funcției, poate fi prevăzută în favoarea acestora posibilitatea primirii în profesia de magistrat, necondiționată de promovarea unui concurs.

Trebuie subliniat, de asemenea, faptul că reglementarea propusă ar fi aplicabilă doar foștilor judecători și procurori care, în decursul exercitării activității profesionale au respectat exigențele profesiei și au manifestat în mod constant o conduită integră, conformă cu aceste exigențe.

În acest sens, dispozițiile propuse ar fi aplicabile doar judecătorilor și procurorilor care au fost eliberați din funcție din motive neimputabile (cum ar fi pensionarea, demisia etc.), nu și celor cărora eliberarea din funcție le este imputabilă.

Spre deosebire de alte profesii juridice (notari, avocați, etc.) pentru judecători și procurori nu există de lege lata posibilitatea suspendării la cerere din funcția deținută. Dat fiind regimul foarte sever al incompatibilităților, judecătorii și procurorii care au vrut să profeseze în alt cadru decât cel limitat de statutul de magistrat au fost nevoiți să solicite eliberarea din funcție prin demisie. În aceste condiții, posibilitatea întoarcerii unor foști magistrați valoroși ar trebui să reprezinte un interes al sistemului judiciar.

Propunerea este cu atât mai mult justificată față de prevederile art. 83 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 republicată, care permit foștilor judecători și procurori, după pensionare, reîncadrarea în funcția de judecător, procuror ori magistrat-asistent fără concurs (dar cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii), la instanțele sau, după caz, la parchetele de pe lângă acestea în cadrul cărora au funcționat până la data pensionării. Acest text nu condiționează reîncadrarea de o perioadă de vechime minimă, efectivă, în funcția de judecător sau procuror, înainte de pensionare.

În plus, foștii judecători și procurori vor fi supuși interviului în fața Plenului Consiliului, în condiții de transparență.

Prin urmare, în situația în care, de-a lungul carierei profesionale de cel puțin 10 ani, foștii judecători și procurori au dat dovadă de o conduită morală și profesională ireproșabilă și s-au bucurat de o bună reputație, Plenul a considerat că nu sunt necesare verificări suplimentare pentru numirea acestora ca judecători și procurori în funcțiile vacante de la instanțele și parchetele de același grad cu cele unde au funcționat.

b) În ceea ce privește introducerea posibilității de numire în funcția de judecător și procuror a magistraților asistenți și a avocaților cu o experiență considerabilă, fără examen, menționăm că, spre deosebire de alte profesii juridice, aceste două categorii sunt cele mai prezente în înfăptuirea actului de justiție.

Magistrații asistenți funcționează numai la instanța supremă, participă la soluționarea unor cauze deosebit de complexe, redactează hotărârile judecătorești pronunțate de judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție, întrunesc aceleași condiții de integritate și reputație ca și judecătorii și procurorii, sunt selectați printr-o procedură de concurs care asigură un înalt nivel de pregătire profesională, iar 18 ani de experiență într-o astfel de activitate reprezintă o garanție serioasă asupra capacității acestora de a îndeplini în mod corespunzător atribuțiile specifice unui judecător sau procuror de la primul nivel al ierarhiei instanțelor și parchetelor, deoarece nu vor putea ocupa decât posturi de la judecătorii și parchetele corespunzătoare.

În ceea ce privește avocații, chiar legea impune participarea lor obligatorie în multiple tipuri de cauze, spre deosebire de alte categorii profesionale care pot fi implicate cu caracter facultativ în procedurile judiciare. Rolul avocatului în procesele civile, dar mai ales penale, este intrinsec legat de ideea de proces echitabil și perceput ca o garanție a respectării drepturilor fundamentale ale omului, contribuția concretă a acestuia la soluționarea temeinică a cauzelor fiind de necontestat.

Nu poate fi contestat nici faptul că în cadrul acestei profesii se regăsesc practicieni de prestigiu, multe cadre universitare, doctrinari la ale căror lucrări științifice se raportează în interpretarea legii inclusiv judecătorii și procurorii în funcție, iar spre această profesie se îndreaptă unii dintre cei mai străluciți absolvenți ai facultăților de drept.

Realitățile de la momentul la care s-au abrogat prevederile anterioare referitoare la admiterea în magistratură, fără concurs, a avocaților, s-au schimbat. Modalitatea de recrutare a avocaților, prealabilă înscrierii în barouri, constă într-un concurs de o dificultate și obiectivitate recunoscută, iar înființarea institutului propriu de formare, severitatea examenului de definitivare și organizarea riguroasă a formării continue a avocaților constituie tot atâtea argumente pentru a recunoaște saltul calitativ în privința pregătirii profesionale a acestei categorii.

Experiența profesională de 18 ani și verificarea cunoștințelor juridice în cadrul interviului, precum și a celorlalte condiții pentru accesul în magistratură, în circumstanțele în care această modalitate de intrare în magistratură va rămâne una de excepție și va fi permisă numai pentru judecătorii și parchetele de pe lângă acestea,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

constituie garanții pentru selectarea unora dintre cei mai buni profesioniști din cadrul acestei categorii.

Trebuie menționat și faptul că, la data de 3 martie 2015, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a analizat propunerea legislativă privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1991, înregistrată pe rolul Senatului (L149/2015). În acest context, pentru reîntregirea statutului judecătorilor și procurorilor Plenul a reținut necesitatea completării propunerii legislative cu o nouă dispoziție care să confere judecătorilor și procurorilor cu o vechime de cel puțin 18 ani în aceste funcții, eliberați din funcție din motive neimputabile, dreptul de a deveni avocați, fără examen.

S-a avut în vedere în acest sens faptul că anterior modificării Legii nr. 51/1995 prin Legea nr. 270/2010 era prevăzută posibilitatea primirii în profesia de avocat, la cerere, cu scutire de examen a celor care, anterior sau la data primirii în profesia de avocat, au îndeplinit funcția de judecător, procuror, notar, consilier juridic sau jurisconsult timp de cel puțin 10 ani.

Mai mult, în prezent, această posibilitate este prevăzută și în legislația actuală, respectiv în art. 102 alin. (2) din Legea nr. 303/2004, doar în privința judecătorilor Înaltei Curți de Casație și Justiție eliberați din funcție din motive neimputabile, care pot opta pentru intrarea în avocatură sau notariat, fără examen.

În aceste condiții, pe temei de reciprocitate, la solicitarea Comisiilor Juridice ale Camerelor Parlamentului a fost formulată propunerea corelativă, referitoare la posibilitatea numirii în funcția de judecător sau procuror a avocaților și a magistraților asistenți cu o vechime de cel puțin 18 ani, fără examen.

Modificarea sistemului de acces în magistratură, poate asigura aceleași standarde de calitate și profesionalism pentru corpul magistraților, în condiții similare cu intrarea în magistratură prin concurs, întrucât este prevăzută procedura interviului în fața Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Prin această procedură de interviu se poate realiza o selecție riguroasă a persoanelor (magistrați asistenți și avocați) ce doresc să intre în magistratură, fiind verificate îndeplinirea condițiilor de numire în aceste funcții, asigurarea garanțiilor referitoare la dobândirea unor cunoștințe juridice temeinice și a experienței profesionale, dar și îndeplinirea condiției de bună reputație.

Așadar, prin această modalitate pot fi numite fără examen, în funcții vacante de judecător sau procuror la judecătorii sau parchete de pe lângă acestea, persoane calificate juridic, cu experiență și cunoștințe verificate într-o îndelungată activitate practică și printr-un interviu a cărui procedură va fi stabilită prin Hotărâre a Consiliului astfel încât să permită evaluarea cu obiectivitate a candidaților. Interviul în fața Plenului presupune și transparența procedurii de selecție.

De altfel, acest sistem de recrutare există și în legislațiile altor state. Astfel, în Belgia, recrutarea magistraților se poate realiza nu numai prin concurs, ci și printr-o

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Tel: 311 69 00; Fax: 311 69 01

Web: www.csm1909.ro

"evaluare-examinare orală", cerințele pentru înscriere fiind 20 de ani de experiență ca avocat sau 15 ani ca avocat și 5 ani ca expert/consilier juridic;

2. La articolul 39, alineatele (1) – (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 39 - (1) Pentru verificarea îndeplinirii criteriilor de competență profesională și de performanță, judecătorii, cu excepția celor de la Înalta Curte de Casație și Justiție, și procurorii sunt supuși unei evaluări periodice privind calitatea activității, eficiența, integritatea și obligația de formare profesională continuă, iar în cazul judecătorilor și procurorilor numiți în funcții de conducere, și modul de îndeplinire a atribuțiilor manageriale.

(2) În raport de vechimea în funcția de judecător, respectiv de procuror, evaluarea se realizează după cum urmează:

- a) o dată la 2 ani, pentru judecătorii și procurorii cu o vechime între 1 și 5 ani;*
- b) o dată la 3 ani, pentru judecătorii și procurorii cu o vechime între 5 și 10 ani;*
- c) o dată la 4 ani, pentru judecătorii și procurorii cu o vechime între 10 și 15 ani;*
- d) o dată la 5 ani, pentru judecătorii și procurorii cu o vechime între 15 și 20 ani;*

(3) Judecătorii și procurorii cu o vechime în funcție mai mare de 20 de ani, nu sunt supuși evaluării.

(4) Evaluarea prevăzută la alin. (1) se face de comisii constituite prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, separat pentru judecători și procurori, formate din președintele instanței sau, după caz, președintele de secție, respectiv de conducătorul parchetului sau procurorul șef de secție, de la instanța sau parchetul din care face parte persoana evaluată, precum și 2 sau mai mulți judecători sau procurori de la instanța sau parchetul ierarhic superior, desemnați de colegiul de conducere al acestei instanțe sau parchet. Evaluarea președintelui instanței, a vicepreședintelui și a președintelui de secție, respectiv a conducătorului parchetului, a adjunctului acestuia și a procurorului șef de secție, se face de comisia care realizează evaluarea judecătorilor sau procurorilor de la instanța ori parchetul ierarhic superioare. Evaluarea președinților, vicepreședinților și a președinților de secție de la curțile de apel sau de la Curtea Militară de Apel se face de o comisie compusă din judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție, desemnați de colegiul de conducere al acestei instanțe.

(5) Din comisiile de evaluare a procurorilor de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, inclusiv a celor din cadrul Direcției de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și Direcției Naționale Anticorupție, pot face parte, după caz, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori prim-adjunctul sau adjunctul acestuia, procurorul șef al Direcției de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție sau adjuncții acestora, procurorii șefi de secție sau, pentru Direcția de Investigare a Infraacțiunilor de

Criminalitate Organizată și Terorism, procurorii șefi serviciu, precum și procurori desemnați, după caz, de colegiul de conducere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, de colegiul de conducere al Direcției Naționale Anticorupție sau de colegiul de conducere al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism."

Plenul a avut în vedere, în esență, următoarele argumente:

Perfecționarea actualului sistem de evaluare a activității profesionale a magistraților a constituit o preocupare permanentă a Consiliului Superior al Magistraturii.

În acest sens au fost elaborate propuneri de modificare a Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor cu privire la evaluarea activității profesionale a magistraților încă din anul 2011. Între principiile care stau la baza propunerilor de modificare a legii se numără regândirea sistemului de evaluare individuală prin creșterea obiectivității rezultatului final și realizarea unei departajări reale între judecătorii și procurorii a căror activitate sub aspect calitativ este diferită, sens în care s-au avut în vedere: schimbarea componenței comisiilor de evaluare, sintetizarea criteriilor ce se au în vedere la evaluare, extinderea soluțiilor de îmbunătățire a performanțelor și eficientizarea mecanismului de control asupra respectării măsurilor propuse.

Acordarea unei importanțe mai mari evaluării hotărârilor și altor acte întocmite de magistrați, precum și altor aspecte specifice evaluării magistraților, s-a impus datorită semnalărilor privind existența unor abateri de la calitatea activității profesionale, numărului mare de hotărâri judecătorești redactate peste termen și criticilor aduse privind durata procedurilor. Modificarea componenței comisiilor de evaluare va permite creșterea obiectivității rezultatului acestui proces și, totodată, luarea unor măsuri în timp util pentru îmbunătățirea activității.

În legătură cu persoanele supuse evaluării și intervalele la care se efectuează evaluarea, s-a avut în vedere și modelul altor state. Spre exemplificare, în Italia evaluarea periodică se realizează la fiecare 4 ani, dar, după un număr de evaluări la care magistratul obține rezultate pozitive, acest proces încetează. În Franța evaluarea periodică este obligatorie, dar nu include președinții curților de apel, prim-procurorii de pe lângă curțile de apel și membrii Curții de Casație. În Germania judecătorii și procurorii sunt supuși evaluării o dată la patru ani (numită „evaluarea periodică”), însă doar până la vârsta de 55 de ani.

3. La articolul 44, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 44 - (1) Pot participa la concursul de promovare la instanțele sau parchetele imediat superioare judecătorii și procurorii care au avut calificativul "bine" sau "foarte bine" la ultima evaluare, nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani și îndeplinesc următoarele condiții minime de vechime:

a) 7 ani vechime efectivă în funcția de judecător sau procuror, pentru promovarea în funcțiile de judecător de tribunal sau tribunal specializat și procuror la parchetul de pe lângă tribunal sau la parchetul de pe lângă tribunalul specializat;

b) 10 ani vechime efectivă în funcția de judecător sau procuror, din care 2 ani vechime efectivă în funcția de judecător de tribunal sau tribunal specializat sau procuror la parchetul de pe lângă tribunal sau la parchetul de pe lângă tribunalul specializat, pentru promovarea în funcțiile de judecător de curte de apel și procuror la parchetul de pe lângă aceasta;

c) 12 ani vechime efectivă în funcția de judecător sau procuror, din care 2 ani vechime efectivă în funcția de procuror la parchetul de pe lângă curtea de apel, pentru promovarea în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(2) La calcularea vechimii prevăzute la alin. (1) nu se ia în considerare și perioada în care judecătorul sau procurorul a avut calitatea de auditor de justiție, a fost detașat la alte instituții decât instanțele și parchetele, precum și alte perioade în care nu a funcționat efectiv în cadrul instanțelor sau parchetelor. Perioada în care judecătorul a fost desemnat în calitate de judecător de supraveghere a privării de libertate se ia în considerare la calcularea vechimii prevăzute la alin. (1). "

La art. 44, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Vechimea prevăzută la alin. (1) trebuie să fie îndeplinită la data expirării perioadei de înscriere la concurs. ”

Plenul a avut în vedere, în esență, următoarele argumente:

Cu ocazia verificărilor efectuate de Inspekția Judiciară la instanțele judecătorești privind identificarea cauzelor mai vechi de 1 an de la data înregistrării în sistem și a motivelor de tergiversare a acestora s-a constatat că unul dintre principalele motive care au determinat acumularea numărului mare de dosare vechi pe rolul instanțelor îl reprezintă fluctuația de personal și vechimea redusă în funcție a judecătorilor de la instanțele inferioare (judecătorii și tribunale).

În aceste condiții, s-a reținut că fluctuația de personal, schema incompletă de judecători și procurori în anumite perioade, precum și experiența redusă în funcția de judecător sau procuror a celor care funcționează în prezent în cadrul instanțelor și parchetelor inferioare au influențat negativ, într-o anumită măsură, soluționarea cu celeritate a dosarelor, ajungându-se la un stoc mare de dosare mai vechi de 1 an în sistemul judiciar.

În consecință, s-a apreciat că este necesar să existe o stabilitate a judecătorilor și procurorilor în cadrul instanțelor inferioare prin evitarea transferurilor, delegărilor, detașărilor, precum și prin adoptarea unor soluții legislative cum ar fi de exemplu, modificarea dispozițiilor legale referitoare la vechimea necesară promovării la instanțele și parchetele superioare.

În acest context a fost propusă majorarea limitelor de vechime pentru promovarea la instanțele sau la parchetele superioare.

În ceea ce privește condiția de vechime *efectivă* în funcția de judecător sau de procuror, aceasta a fost propusă luând în considerare și pronunțarea Deciziei Curții Constituționale nr. 785/12.05.2009, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 404 din 15 iunie 2009 prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 44 alin. (2) din Legea nr. 303/2004.

Ca urmare a acestei decizii, la examenul de promovare la instanțele sau parchetele imediat superioare se pot înscrie doar persoanele care îndeplinesc condițiile de vechime minimă efectivă prevăzută la art. 44 alin. (1) în funcția de judecător sau de procuror, fără a se lua în considerare perioadele în care magistratul a exercitat alte profesii juridice sau a fost delegat sau detașat în cadrul altor instituții decât cele din sistemul judiciar.

Din necesitatea de a asigura o stabilitate în ceea ce privește situația personalului care funcționează la tribunale/parchete de pe lângă tribunale și curți de apel a fost formulată și propunerea vizând vechimea efectivă de minim 2 ani în funcția de judecător de tribunal, tribunal specializat sau procuror la parchetul de pe lângă tribunal sau la parchetul de pe lângă tribunalul specializat, pentru promovarea în funcțiile de judecător de curte de apel și procuror la parchetul de pe lângă aceasta, și respectiv 2 ani vechime efectivă în funcția de procuror la parchetul de pe lângă curtea de apel, pentru promovarea în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Un argument în acest sens l-a constituit și faptul că magistrații promovați de la judecătorie/parchet de pe lângă judecătorie îndeplinesc condiția vechimii necesare promovării la curtea de apel/parchetul de pe lângă curtea de apel la doar 1 an după ce au fost promovați și au funcționat efectiv la tribunal/parchet de pe lângă tribunal chiar perioade mai mici.

Așadar, una dintre posibilitățile evitării unei fluctuații a personalului de la nivelul tribunalelor/parchetelor de pe lângă tribunale și curților de apel poate fi reprezentată de condiționarea promovării la instanța/parchetul superior de o vechime mai mare și de o vechime minimă la instanța/parchetul imediat inferior.

De altfel, după cum se observă și din noile reglementări în ceea ce privește promovarea în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, tendința o reprezintă creșterea vechimii necesare în vederea promovării. Astfel, art. 52 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, așa cum a fost modificat prin Legea nr. 300/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și pentru modificarea art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, prevede că „pot participa la concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție judecătorii și procurorii care ... au o vechime în funcția de judecător sau procuror de cel

puțin 15 ani", spre deosebire de reglementarea anterioară care prevedea cerința unei vechimi în funcția de judecător sau de procuror de cel puțin 12 ani.

În privința posibilității participării la concursul de promovare la instanțele și parchetele imediat superioare a judecătorilor și procurorilor care au obținut calificativul „bine” s-a avut în vedere acordarea acestei posibilități unui număr mai mare de judecători și procurori în contextul noilor modificări propuse în privința evaluării magistraților, evaluare ce ar urma să se realizeze cu mai multă rigoare. În aceste condiții acordarea calificativului „bine” va putea viza o activitate profesională pozitivă, astfel încât se impune ca și acești magistrați să poată participa la concursul de promovare.

În ceea ce privește excluderea din vechimea efectivă necesară pentru promovare a perioadei în care judecătorul sau procurorul a avut calitatea de auditor de justiție, această propunere este justificată de lipsa desfășurării în concret a activității specifice de judecător sau procuror pe perioada cursurilor la Institutul Național al Magistraturii, această perioadă neconducând la dobândirea unei experiențe relevante în funcția de judecător sau de procuror necesară pentru promovarea la instanțele sau parchetele imediat superioare.

În esență, noile cerințe propuse sunt necesare pentru maturizarea profesională a sistemului judiciar, în condițiile în care reforma care a vizat normele de drept substanțial și drept procesual, atât în materie civilă, cât și în materie penală a conferit în competența curților de apel atributul de a pronunța hotărâri definitive în cvasitotalitatea cauzelor, ceea ce presupune judecători și procurori foarte bine pregătiți profesional, cu suficientă experiență în specializarea lor și care își asumă responsabilitatea deciziilor.

4. Art. 46 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 46 - (1) Concursul de promovare constă în:

a) o probă având ca obiect evaluarea activității profesionale desfășurate în ultimii 3 ani în cadrul autorității judecătorești sau al Ministerului Justiției;

b) o probă scrisă, cu caracter practic.

(2) Punctajul maxim ce poate fi atribuit la probele de concurs este de 100 de puncte, distribuite astfel:

a) 50 de puncte pentru proba prevăzută alin. (1) lit. a);

b) 50 de puncte pentru proba prevăzută la alin. (1) lit. b);

(3) Punctajul minim pentru a fi declarat admis la probele de concurs este următorul:

a) 30 de puncte pentru proba prevăzută la art. (1) lit. a);

b) 30 puncte pentru proba prevăzută la alin. (1) lit. b);

(4) Punctajul minim pentru a fi declarat admis la concurs este de 70 de puncte.

(5) Procedura de desfășurare a concursului, inclusiv modalitatea de contestare a rezultatelor, aspectele supuse verificării în cadrul probei prevăzute la alin. (1) lit. a), precum și materiile la care se susține proba scrisă prevăzută la alin. (1) lit. b), în funcție

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

de specializare, se stabilesc prin Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor.

(6) Dispozițiile art. 30 alin. (6) se aplică în mod corespunzător."

Plenul a avut în vedere, în esență, următoarele argumente:

Noua variantă de reglementare a procedurii de promovare a judecătorilor și procurorilor în funcții de execuție are ca model procedura de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, dar fără proba interviului.

Schimbarea modalității de susținere a examenului de promovare în funcții de execuție a reprezentat obiectul unor solicitări constante ale magistraților, varianta însoțită de Comisia nr. 1 fiind considerată ca fiind cea mai eficientă, aceasta deoarece prin evaluarea hotărârilor judecătorești și a altor acte întocmite de magistrați, precum și a activității lor în ansamblu, alături de susținerea unei probe practice, se evaluează obiectiv capacitatea profesională a magistratului în sensul în care transpare din calitatea lucrărilor sale.

Or, hotărârea judecătorească, respectiv actele întocmite de procurori, dar și activitatea desfășurată în diverse compartimente ale instanțelor și parchetelor, desemnează tocmai rezultatul efortului profesional și uman al magistraților. Din această perspectivă, activitatea profesională a judecătorilor și procurorilor trebuie să constituie principalul criteriu în funcție de care se promovează la instanțele/parchetele ierarhic superioare.

Capacitatea de analiză și sinteză, argumentația clară și logică, capacitatea de a aplica dispozițiile legale și aspectele teoretice la situația de fapt reținută, respectarea termenelor rezonabile de soluționare a cauzelor și de redactare a hotărârilor ori a actelor întocmite de procurori sau care privesc activitatea acestora, trebuie să constituie elemente de bază care să confere vocație magistratului pentru accederea la instanțele/parchetele ierarhic superioare.

Totodată, orientarea modalității de susținere a examenului de promovare în funcții de execuție spre latura practică a activității magistraților, în detrimentul unei probe strict teoretice, este de natură a încuraja performanțele profesionale.

Acest sistem de promovare răspunde și criticilor tot mai frecvente din medii public referitoare la conținutul hotărârilor judecătorești și al rechizitoriilor. Felul în care se structurează raționamentul juridic atât în actele întocmite de procuror, cât și în hotărârile judecătorești, precum și corecta aplicare a legii vor fi principalele obiective ale evaluării lucrărilor candidatului la o funcție de execuție superioară și poate constitui, în fapt, cea mai relevantă componentă a promovării.

Proba de concurs constând în evaluarea activității candidaților judecători și procurori în vederea promovării nu se suprapune ca obiect și conținut peste evaluarea periodică a magistraților, calificativul obținut la aceasta din urmă constituind doar condiție de participare la concursul de promovare.

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Tel: 311 69 00; Fax: 311 69 01

Web: www.csm1909.ro

Reglementarea actualei modalități de promovare la Înalta Curte de Casație și Justiție, în special în componenta de evaluare a lucrărilor candidaților a fost unanim apreciată atât de către judecători și procurori, cât și de ceilalți participanți la procesul judiciar, de societatea civilă, dar și de organismele internaționale și reprezintă un model de bune practici pentru îmbunătățirea calității profesionale a persoanelor recrutate prin examene de promovare.

De altfel, modalități de promovare similare sunt prevăzute și în legislațiile altor state. Astfel, în Franța există un sistem de promovare care pune accent pe evaluarea specială efectuată în vederea promovării, unde un rol semnificativ îl are comisia intitulată *"Commission d'avancement"* [Comisia de promovare], această evaluare fiind diferită de evaluarea periodică. *Commission d'avancement*, cu ocazia evaluării candidaților în vederea promovării, poate solicita organismului care a efectuat evaluarea periodică a candidatului să ofere informații privind conținutul documentelor aflate în dosarul personal al magistratului.

5. La art. 48, alineatele (8) și (9) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(8) Numirea judecătorilor care au obținut rezultatul cel mai bun la concurs sau, după caz, au fost declarați admiși la examen în funcțiile pentru care au candidat se face pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată, în condițiile prevăzute la alin. (1).

(9) Numirea judecătorilor în celelalte funcții de conducere se face pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată, de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea președintelui instanței.”

Plenul a avut în vedere, în esență, necesitatea asigurării continuității și coerenței în funcția de conducere, pentru a permite realizarea proiectelor manageriale asumate într-un interval de timp mai mare, precum și reducerea cheltuielilor publice generate de organizarea cu o frecvență destul de mare a acestor concursuri.

6. La art. 49, alineatele (8) și (9) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(8) Numirea procurorilor care au obținut rezultatul cel mai bun la concurs sau, după caz, au fost declarați admiși la examen în funcțiile pentru care au candidat se face pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată, în condițiile prevăzute la alin. (1).

(9) Numirea în celelalte funcții de conducere la parchete se face pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată, de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.”

Plenul a avut în vedere aceleași argumente menționate pentru durata funcțiilor de conducere la instanțe.

7. Articolul 50 se modifică și va avea următorul conținut:

„Art. 50 - (1) Pentru numirea în funcții de conducere, sunt necesare următoarele condiții minime de vechime:

a) pentru funcția de președinte, vicepreședinte la judecătorie, prim-procuror la parchetul de pe lângă judecătorie și adjunct al acestuia, o vechime efectivă de 6 ani în funcția de judecător sau procuror, iar pentru funcția de președinte de secție la judecătorie, o vechime efectivă de 4 ani în funcția de judecător sau procuror;

b) pentru funcția de președinte și vicepreședinte de tribunal sau tribunal specializat, precum și președinte de secție la tribunal, prim-procuror al parchetului de pe lângă tribunal sau al parchetului de pe lângă tribunalul pentru minori și familie, adjunct al acestuia și procuror șef secție al parchetului de pe lângă tribunal sau al parchetului de pe lângă tribunalul pentru minori și familie, o vechime efectivă de 10 ani în funcția de judecător sau procuror;

c) pentru funcția de președinte, vicepreședinte, președinte de secție la curtea de apel, procuror general al parchetului de pe lângă curtea de apel și adjunct al acestuia, procuror șef secție al parchetului de pe lângă curtea de apel, o vechime efectivă de 12 ani în funcția de judecător sau procuror.

(2) Dispozițiile art. 44 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(3) Vechimea prevăzută la alin. (1) trebuie să fie îndeplinită la data expirării perioadei de înscriere la concurs, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 48 alin. (9) și 49 alin. (9), în care candidații trebuie să întrunească cerințele de vechime la data formulării propunerii de către președintele instanței, respectiv de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(4) În vederea la participării la concursul sau examenul pentru numirea în funcții de conducere, judecătorul sau procurorul trebuie să funcționeze la instanța sau, după caz, parchetul la care este vacantă funcția de conducere pentru care își depune candidatura. Dispozițiile prezentului alineat se aplică în mod corespunzător și pentru numirea în funcțiile de conducere prevăzute la art. 48 alin. (9) și 49 alin. (9).

(5) Prin derogare de la dispozițiile alin. (4), în situația în care la două concursuri consecutive pentru numirea într-o funcție de conducere nu se prezintă niciun candidat, la următorul concurs sau examen organizat pentru numirea în aceeași funcție de conducere pot participa și judecători sau, după caz, procurori de la altă instanță sau parchet din circumscripția aceleiași curți de apel sau parchet de pe lângă curtea de apel, care au dreptul să funcționeze la instanța ori parchetul pentru care își depun candidatura.

(6) În cazul în care la o judecătorie sau un parchet de pe lângă judecătorie unde este vacantă funcția de președinte, vicepreședinte sau președinte de secție, respectiv de prim-procuror sau adjunct al acestuia, niciun judecător sau procuror nu îndeplinește condițiile de vechime prevăzute de lege pentru ocuparea acestor funcții, sau nu-și exprimă acordul în vederea delegării și, din motive obiective, nu pot fi delegați judecători sau procurori de la alte instanțe sau parchete din circumscripția aceleiași curți de apel, poate fi delegat în respectiva funcție de conducere oricare dintre

judecătorii sau procurorii care funcționează la acea judecătorie sau parchet de pe lângă judecătorie."

Plenul a avut în vedere, în esență, următoarele argumente:

În primul rând, inexistența unei prevederi exprese referitoare la condiția de vechime pentru funcția de președinte de secție la judecătorie constituia o lacună a legii, astfel cum rezultă din analiza comparativă a dispozițiilor care reglementează condițiile ce trebuie îndeplinite de către președinții, vicepreședinții și președinții de secție de la tribunale și curți de apel și a celor care prevăd condițiile pentru numirea în funcțiile de președinte și vicepreședinte la judecătoria.

Prin noile prevederi s-a acoperit această lacună a legii, fiind prevăzută în mod expres cerința de vechime efectivă minimă de 4 ani pentru președinte de secție la judecătoria.

În al doilea rând, propunerile privind majorarea vechimii efective, precum și necesitatea funcționării la instanța sau parchetul la care este vacantă funcția de conducere au avut la bază pe de o parte, necesitatea dobândirii unei experiențe profesionale considerabile care să permită magistratului desfășurarea activității manageriale în condiții optime, iar pe de altă parte, necesitatea ca magistratul să cunoască foarte bine nevoile instanței sau parchetului, particularitățile și personalul acesteia, pentru a putea organiza și conduce cât mai eficient activitatea.

S-au avut în vedere inclusiv situațiile semnalate în practică când magistrații numiți în funcții de conducere la alte instanțe sau parchete decât cele de la care provin nu au putut conduce în mod eficient aceste instanțe, fiind numeroase situațiile în care aceștia au solicitat încetarea mandatului înainte de expirarea acestuia.

De asemenea, nu pot fi neglijate implicațiile financiare asupra bugetului public în cazul în care magistrații doresc să ocupe o funcție de conducere la instanțe/parchete situate la distanțe importante de localitatea în care funcționau înainte de a candida.

8. La articolul 51, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 51 - (1) La expirarea mandatului funcției de conducere judecătoria sau procurorii pot ocupa, în condițiile prevăzute de art. 48, 49 și 50, o funcție de conducere la aceeași instanță sau la același parchet ori la altă instanță sau parchet ori revin la instanțele sau parchetele de unde provin sau la o instanță sau parchet unde au dreptul să funcționeze potrivit legii.”

Plenul a avut în vedere, în esență, următoarele argumente:

Punerea la dispoziție de posturi în cazul persoanelor al căror mandat de conducere a încetat înainte de termen ridică probleme în cazul în care opțiunea exprimată de persoana care a ocupat funcția de conducere vizează o instanță sau un parchet la care nu sunt posturi disponibile ori au un volum de activitate care nu justifică ocuparea unui post suplimentar, instanțe/parchete propuse pentru măsuri de raționalizare a resurselor umane

ori chiar propuse spre desființare. În decursul timpului s-au căutat soluții pentru rezolvarea acestor situații, dar posibilitățile oferite de lege lata nu permit în toate cazurile adoptarea acelei măsuri de echilibru între nevoile sistemului și interesul persoanei care a ocupat funcția de conducere.

Durata mandatului este în mod explicit prevăzută de lege; formularea candidaturii pentru un post de conducere, iar, ulterior promovării concursului pentru numirea în funcție, acceptarea acestei numiri, presupun maturitatea necesară pentru asumarea responsabilă a exercitării funcției pe durata mandatului. Posibilitatea oferită de lege de a opta pentru o anumită instanță la finalul acestei perioade este expresia recunoașterii aportului adus de persoana care a ocupat funcția de conducere la buna funcționare a sistemului judiciar.

Renunțarea la atribuțiile specifice asumate, uneori la intervale scurte de timp de la numire și exprimarea opțiunii pentru un post de la o instanță/parchet la care nu a funcționat anterior poate constitui o modalitate de eludare a procedurilor de transfer, în detrimentul altor magistrați care, în cazul aplicării criteriilor specifice acestei proceduri, ar fi putut avea prioritate.

Opțiunea pentru o instanță/parchet la care nu sunt posturi vacante impune demersuri complicate în care sunt implicate mai multe autorități centrale, iar încetarea mandatului prin demisie presupune intervale foarte mici de timp, insuficiente, de regulă, pentru luarea măsurilor necesare obținerii postului.

În aceste condiții, în vederea realizării unei strategii de ocupare a posturilor și indisponibilizarea în timp util a unui post în scopul de a fi posibilă ocuparea lui de către o persoană care a ocupat o funcție de conducere, s-a considerat că sintagma „expirarea mandatului funcției de conducere” este mai potrivită decât „încetarea mandatului funcției de conducere”.

9. După articolul 51 se introduce un nou articol, articolul 51¹, cu următorul cuprins:

„Art. 51¹ - (1) Suspendarea, în orice mod, a raportului de muncă nu suspendă curgerea duratei mandatelor funcțiilor de conducere prevăzute la art. 48 și 49.

(2) Imposibilitatea exercitării atribuțiilor pe o perioadă mai mare de 1 an atrage încetarea mandatelor funcțiilor de conducere prevăzute la art. 48 și 49.

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) nu se aplică membrilor Consiliului Superior al Magistraturii.”

Plenul a avut în vedere, în esență, următoarele argumente:

Această propunere a fost justificată de necesitatea de a pune capăt interpretărilor legate de efectele pe care le au asupra duratei mandatului funcției de conducere: procedura de detașare, suspendarea din funcție în cauze penale sau disciplinare, concediul de creștere copil, concediile fără plată prelungite și alte situații de inactivitate.

Durata mandatului funcției de conducere este prevăzută de lege, însă, în practică, au fost multiple situații în care o persoană a ocupat aceeași funcție, fără un nou concurs sau examen, perioade mult mai mari de timp, prin interpretări permise de coroborarea textului a cărui modificare se propune, cu alte dispoziții legale din aceeași lege sau din alte acte normative. De asemenea, legea nu prevede în toate situațiile obligația de a opta între funcția de conducere și ocuparea unor posturi prin detașare.

În aceste condiții, Plenul a apreciat că este foarte importantă respectarea duratei mandatului funcției de conducere, astfel cum a fost prevăzută de legiuitor, fără posibilitatea de prelungire a acesteia prin perioade de inactivitate.

Conducerea instanțelor și parchetelor trebuie să fie asigurată de persoane legitimate prin promovarea unui concurs național și numai în mod excepțional prin delegare, iar, ca deziderat, doar atunci când nu este posibilă ocuparea funcției de conducere prin numire, nu și atunci când aceasta este ocupată, dar, în fapt nu este exercitată de către persoana numită. Imposibilitatea exercitării atribuțiilor persoanei numite pe o perioadă mai mare de 1 an trebuie să atragă încetarea mandatului funcției de conducere, fiind o perioadă destul de importantă în activitatea unei instanțe sau a unui parchet, care corespunde duratei permise pentru delegarea și prelungirea delegării unei alte persoane în funcția de conducere.

10. La articolul 54, alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prim-adjunctul și adjunctul acestuia, procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, adjuncții acestuia, procurorii șefi de secție ai acestor parchete, precum și procurorul șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și adjuncții acestora sunt numiți de Președintele României la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii dintre procurorii care au o vechime minimă de 12 ani în funcția de judecător sau procuror, au cel puțin gradul de parchet de pe lângă tribunal, care au îndeplinit efectiv cel puțin 5 ani funcția de procuror la un parchet de pe lângă tribunal sau la un parchet ierarhic superior, pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reinvestirii o singură dată.

.....
(4) Revocarea procurorilor din funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1) se face de către Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii care se poate sesiza din oficiu, la cererea unei treimi din numărul membrilor sau la cererea a două treimi din numărul total al membrilor adunării generale corespunzătoare unității de parchet la care se exercită funcția de conducere, pentru motivele prevăzute la art. 51 alin. (2) care se aplică în mod corespunzător.”

Plenul a avut în vedere, în esență, următoarele argumente:

Pentru independența sistemului judiciar Plenul a apreciat că este util ca numirea și revocarea procurorului general și a procurorilor șefi de direcție să se realizeze de președintele României la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, într-o modalitate similară numirii în funcții de conducere la Înalta Curte de Casație și Justiție, astfel încât atribuția esențială de selectare a persoanei nominalizate să aparțină reprezentanților autorității judecătorești, nu puterii executive.

O astfel de propunere a fost formulată și anterior, dar nu s-a finalizat prin modificarea legii. Având în vedere însemnătatea deosebită a acestor funcții în sistemul judiciar, precum și necesitatea unei experiențe relevante în funcția procuror s-a propus majorarea duratei vechimii minime necesare pentru a putea accede în aceste funcții.

Propunerea are corespondent în conținutul raportului Comisiei către Parlamentul European și Consiliu, dat publicității la data de 28.01.2015, întocmit în cadrul Mecanismului de Cooperare și Verificare, Comisia Europeană considerând această modificare a procedurii o prioritate a anului 2015.

11. La articolul 62 alineatul (1), după litera c), se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) în cazul prevăzut la art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată;”

La articolul 62, după alineatul (1¹) se introduc două noi alineate, alineatele (1²) și (1³), cu următorul cuprins:

„(1²) Judecătorul sau procurorul care suferă de o altă afecțiune care-l pune în imposibilitate de a-și exercita atribuțiile poate fi suspendat din funcție, la cererea sa sau a colegiului de conducere al instanței sau parchetului. Această măsură se poate dispune numai după epuizarea duratei pentru care se acordă concediile medicale și indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă în sistemul de asigurări sociale de sănătate. Afecțiunea se stabilește printr-o expertiză de specialitate care se efectuează de comisia medicală, numită în condițiile art. 14 alin. (2) lit. e). Suspendarea din funcție se dispune până la însănătoșire. Prin raportul de expertiză comisia stabilește termenul în care magistratul urmează să revină la reexaminare.

(1³) În situații personale deosebite, la cererea judecătorului sau procurorului, Consiliul Superior al Magistraturii poate dispune suspendarea din funcție a acestuia, pe o durată de cel mult 3 ani, dacă măsura nu afectează buna funcționare a instanței sau parchetului.”

La articolul 62, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) În perioada suspendării din funcție dispuse în temeiul alin. (1) lit. a), a¹) și c) și alin. (1³) judecătorului și procurorului nu îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute la art. 5 și 8 și nu i se plătesc drepturile salariale. Această perioadă nu constituie vechime în magistratură.

(4) În perioada suspendării dispuse în temeiul alin. (1) lit. b) și d) și alin. (1²), judecătorului sau procurorului i se plătește o indemnizație egală cu 80% din drepturile salariale corespunzătoare gradului profesional deținut și îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute la art. 5 și 8."

La articolul 62, după alineatul (4) introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) După expirarea termenului menționat la alin. (1²) și efectuarea de către comisia medicală de specialitate, numită în condițiile art. 14 alin. (2) lit. e), a noii expertize, Consiliul Superior al Magistraturii poate hotărî încetarea suspendării și repunerea în funcție a judecătorului sau procurorului, prelungirea acesteia sau, dacă boala este ireversibilă, propune eliberarea din funcție prin pensionare."

Plenul a avut în vedere, în esență, următoarele argumente:

Actuala procedură aplicabilă în cazul în care un magistrat este în imposibilitatea de a-și exercita funcția datorită unei afecțiuni psihice, are lacune și este inefficientă în cazul refuzului magistratului de a se prezenta la o primă expertiză sau la cele de reevaluare a stării sale de sănătate.

Pe de altă parte, dat fiind caracterul temporar al unora dintre aceste boli, este firească identificarea unei soluții care să nu conducă la îndepărtarea din sistem pe calea acțiunii disciplinare a unor persoane care nu sunt pe deplin responsabile de comportamentele necorespunzătoare tocmai datorită afecțiunii lor. Instituirea unei protecții a persoanelor aflate în această situație reprezintă un demers de întregire a statutului magistratului. Măsura suspendării din funcție din cauza unei afecțiuni se poate dispune numai după epuizarea duratei pentru care se acordă concediile medicale și indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă în sistemul de asigurări sociale de sănătate, ceea ce exclude deturnarea aplicării textului propus, cu rea credință.

Ca urmare a întâlnirii de lucru a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii cu președinții și vicepreședinții curților de apel din țară din luna octombrie 2012, a fost pusă în discuție posibilitatea instituirii unei reglementări identice și pentru situația magistraților care suferă de o boală fizică gravă care-i împiedică să-și desfășoare activitatea.

Deși nu sunt reglementate ca boli profesionale, unele afecțiuni pot avea legătură cu riscul și stresul implicat de exercitarea profesiei. Pe de altă parte, au fost avute în vedere acele situații în care magistrații au suferit accidente vasculare cerebrale sau accidente rutiere ori alte evenimente în urma cărora se scurg perioade lungi de internare și recuperare, mai mari decât cele permise de sistemul de asigurări sociale, însă pot reveni la capacitatea lor profesională anterioară.

Soluția tehnică în această situație o poate constitui reglementarea unui caz de suspendare din activitate la cererea magistratului bolnav sau a colegiului de conducere al instanței sau parchetului. Această posibilitate este, însă, recunoscută, doar după epuizarea duratei pentru care se acordă concediile medicale și indemnizațiile pentru incapacitate

temporară de muncă în sistemul de asigurări sociale de sănătate, pentru o afecțiune care-l pune în imposibilitatea de a-și desfășura în mod normal activitatea, în baza recomandării comisiei medicale de specialitate, numită în condițiile art. 14 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

12. La articolul 63, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dacă se dispune clasarea, achitarea sau încetarea procesului penal față de judecător ori procuror ori s-a dispus restituirea cauzei la parchet, suspendarea din funcție încetează, iar judecătorul sau procurorul suspendat este repus în situația anterioară, i se plătesc drepturile bănești de care a fost lipsit pe perioada suspendării din funcție și i se recunoaște vechimea în magistratură pentru această perioadă.”

Plenul a avut în vedere, în esență, următoarele argumente:

Prin raportare la noile dispoziții ale Codului de procedură penală privind rolul camerei preliminare și atribuțiile judecătorului de cameră preliminară, în special de verificare a legalității probelor administrate în timpul urmăririi penale și având în vedere că, ulterior restituirii cauzei la parchet, dispoziția de trimitere în judecată prin rechizitoriu nu își mai produce efectele, fiind necesară refacerea rechizitoriului, și, de cele mai multe ori, reluarea urmăririi penale, Plenul a reținut că situația premisă care a determinat luarea măsurii suspendării magistratului din funcție nu mai subzistă.

Sub aspectul soluțiilor de ordin legislativ, Plenul a apreciat că, deși soluția care trebuie adoptată în situația analizată se deduce din interpretarea coroborată a dispozițiilor Legii nr. 303/2004 și ale Codului de procedură penală, în vederea respectării cerinței clarității textelor actelor normative este necesar ca în cuprinsul Legii nr. 303/2004 să fie inserate dispoziții prin care să se prevadă că în cazul în care s-a dispus restituirea cauzei la parchet suspendarea din funcție încetează, iar judecătorul sau procurorul suspendat este repus în situația anterioară, i se plătesc drepturile bănești de care a fost lipsit pe perioada suspendării din funcție și i se recunoaște vechimea în magistratură pentru această perioadă.

13. La articolul 65¹, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care judecătorul sau procurorul exercită calea de atac prevăzută de lege împotriva hotărârii de eliberare din funcție sau împotriva hotărârii prin care se propune eliberarea din funcție, acesta va fi suspendat din funcție până la soluționarea definitivă a cauzei de către instanța competentă.

(3) În perioada suspendării, judecătorului sau procurorului nu îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute la art. 5 și 8 și nu i se plătesc drepturile salariale. În aceeași perioadă, judecătorului sau procurorului i se

plătesc contribuțiile de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii. Dispozițiile art. 63 alin. (2) se aplică în mod corespunzător."

Plenul a avut în vedere, în esență, următoarele argumente:

Întrucât prin Legea nr. 77/2009, alin. (1) al art. 65¹ a fost abrogat, s-a constatat că nu există o corelare perfectă a textelor celorlalte alineate ale acestui articol cu alte texte din aceeași lege.

În aceste condiții, pentru corelarea alineatelor (2) și (3) ale art. 65¹, precum și pentru a preveni suspendarea de drept a hotărârilor de eliberare din funcție dacă sunt atacate de orice altă persoană decât judecătorul sau procurorul vizat, s-a propus modificarea textelor.

14. La articolul 67, după alineatul (3), se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Foștii magistrați-asistenți cu o vechime de cel puțin 10 ani în această funcție, care au fost eliberați din funcție din motive neimputabile, pot fi numiți fără concurs în funcția de magistrat-asistent și își păstrează gradul avut la data eliberării din funcție."

Plenul a avut în vedere, în esență, următoarele argumente:

Foștii magistrați asistenți cu o vechime considerabilă de 10 ani în funcția de magistrat asistent, care și-au încetat activitatea din motive neimputabile pot avea posibilitatea să reintre în sistemul judiciar fără susținerea vreunui examen sau concurs, ținând cont și de faptul că aceste persoane au susținut și au promovat anterior un concurs de admitere în profesie, făcând dovada competenței profesionale, a aptitudinilor și a bunei reputații, concurs ce a presupus inclusiv testarea temeinică a cunoștințelor juridice.

În aceste condiții, ținând cont și de experiența profesională juridică de necontestat a foștilor magistrați asistenți, dobândită pe parcursul celor 10 de ani de activitate, poate fi prevăzută în favoarea acestora posibilitatea primirii în profesie, necondiționat de promovarea unui examen sau de testarea cunoștințelor juridice în orice fel.

Trebuie subliniat, de asemenea, faptul că reglementarea propusă ar fi aplicabilă doar foștilor magistrați asistenți care, în decursul exercitării activității profesionale au respectat exigențele profesiei și au manifestat în mod constant o conduită integră, conformă cu aceste exigențe.

În acest sens, dispozițiile propuse ar fi aplicabile doar magistraților asistenți care au fost eliberați din funcție din motive neimputabile (cum ar fi pensionarea, demisia etc.), nu și celor cărora eliberarea din funcție le este imputabilă.

Spre deosebire de alte profesii juridice (notari, avocați, etc.) pentru magistrații asistenți nu există de lege lata posibilitatea suspendării la cerere din funcția deținută. Dat fiind regimul foarte sever al incompatibilităților, magistrații asistenți care au vrut să profeseze în alt cadru decât cel limitat de statutul profesiei au fost nevoiți să solicite eliberarea din funcție prin demisie. În aceste condiții, posibilitatea întoarcerii unor foști magistrați asistenți valoroși ar trebui să reprezinte un interes al sistemului judiciar.

Prin urmare, în situația în care, de-a lungul carierei profesionale de cel puțin 10 ani, foștii magistrați asistenți au dat dovadă de o conduită morală și profesională ireproșabilă și s-au bucurat de o bună reputație, Plenul a considerat că nu sunt necesare verificări suplimentare pentru numirea acestora ca magistrați asistenți în funcțiile vacante de magistrat.

B) Cu privire la Legea nr. 304/2004:

Art. 41 alin. (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

*„(2) Componenta secțiilor și completelor specializate se stabilește de **colegiul de conducere** președintele instanței, în raport cu volumul de activitate, ținându-se seama de specializarea judecătorului.”*

Plenul a avut în vedere, în esență, următoarele argumente:

În urma analizei Programului privind stabilirea volumului optim de muncă și asigurarea calității activității în instanțe a rezultat că la majoritatea curților de apel și tribunalelor există un dezechilibru între secții, în ceea ce privește punctajul mediu înregistrat pe judecător. Dezechilibrul vizează faptul că există secții unde încărcătura medie/judecător este mult mai mare comparativ cu aceea înregistrată la celelalte secții din cadrul aceleiași instanțe, ceea ce înseamnă că sunt secții unde sunt mai mulți judecători decât o impune volumul de activitate și secții unde numărul de judecători este mai mic decât cel necesar.

Din perspectiva necesității echilibrării volumului de activitate între secțiile aceleiași instanțe, s-a apreciat că prevederile actuale, ce dau în competența colegiului de conducere stabilirea componenței secțiilor și a completelor specializate ar putea genera, în practică, unele dificultăți în înlăturarea dezechilibrelor constatate, din perspectiva componenței colegiului de conducere.

La formularea propunerii de modificare a legii în sensul menționat s-au avut în vedere și dispozițiile referitoare la competența președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție de a repartiza judecătoria pe secții - art. 10 alin. (3) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, care transpune prevederile art. 29 din Legea nr. 304/2004.

Plenul a apreciat că rațiunile care au determinat acest tip de reglementare sub aspectul organizării și funcționării Înaltei Curți de Casație și Justiție, confirmate ca eficacitate în timp, pot fi utilizate și pentru restul instanțelor judecătorești.

S-a mai reținut că o atare soluție ar fi aplicabilă atât instanțelor cu număr mare de judecători, dar și celor cu număr mai mic de judecători, unde constituirea colegiului de conducere este dificilă, existând și sincope în activitatea acestuia datorită imposibilității adoptării de hotărâri cu majoritatea cerută de lege.

De asemenea, Plenul a considerat că temporizarea soluționării unor aspecte care țin de buna funcționare a instanței nu este în interesul sistemului judiciar, și, în mod indirect, se răsfrânge asupra justițiabilului.

În considerarea argumentelor expuse, dată fiind importanța modificărilor propuse și impactul lor, pentru o reală consultare a judecătorilor și procurorilor, Plenul a considerat necesară convocarea adunărilor generale ale acestora. Procurorii vor fi consultați doar cu privire la propunerile de modificare și completare a Legii nr. 303/2004, întrucât propunerea de modificare a art. 41 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privește doar instanțele judecătorești.

Temeiurile pentru convocarea adunărilor generale le constituie dispozițiile art. 37 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, conform cărora *Plenul Consiliului Superior al Magistraturii convoacă adunările generale ale judecătorilor și procurorilor, în condițiile legii, ale art. 51 lit. d) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară conform cărora adunările generale ale judecătorilor, prevăzute la art. 50 alin. (1) analizează proiecte de acte normative, la solicitarea ministrului justiției sau a Consiliului Superior al Magistraturii, art. 50 alin. (4), și art. 78, art. 84, art. 97 din același act normativ care fac trimitere la aceste dispoziții.*

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 50 alin. (4), art. 51, art. 78, art. 84, art. 97 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și art. 37 Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE:

Art. 1 – Convoacă adunările generale ale judecătorilor și procurorilor de la toate instanțele și parchetele, care se vor întruni până la data de 18 septembrie 2015, pentru a analiza propunerile de modificare și completare a Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, menționate în considerente, urmând ca adunările generale ale judecătorilor să analizeze și propunerea de modificare a art. 41 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată.

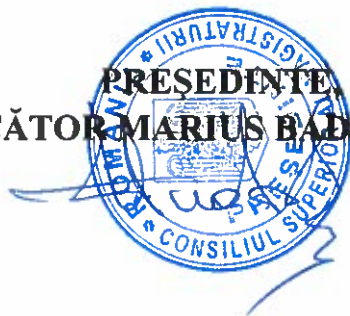
Art. 2 – Stabilește modelele de bulletine de vot pentru adunările generale ale judecătorilor, respectiv pentru adunările generale ale procurorilor prevăzute în Anexele I și 2 la prezenta hotărâre. În cadrul adunărilor generale fiecare judecător sau procuror va exprima votul asupra fiecărui text propus în mod distinct, după modelele buletinelor de vot anexate.

Art. 3 – Conducătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, ai Curților de Apel și Parchetelor de pe lângă Curțile de Apel, vor centraliza rezultatul votului exprimat de judecătorii instanței supreme și, în mod

corespunzător, de procurorii de la parchetul de pe lângă aceasta, respectiv de judecătorii sau procurorii din circumscripția fiecărei curți de apel și a parchetelor de pe lângă acestea, evidențiind numărul de voturi pentru sau împotriva fiecărui text propus. Conducătorii Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism vor centraliza rezultatul votului pentru procurorii care funcționează atât în structura centrală, cât și în structurile teritoriale, în aceeași modalitate. Centralizarea va fi însoțită de copiile hotărârilor tuturor adunărilor generale și va fi înaintată Consiliului Superior al Magistraturii până la data de 23 septembrie 2015.

Data în București, la 24 august 2015

PRESEDINTE
JUDECĂTOR MARIUS BADEA TUDOSE

BULETIN DE VOT AL ADUNĂRILOR GENERALE ALE JUDECĂTORILOR

Nr. curent	Textul modificat sau nou introdus din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată	DA	NU
1.	Art. 33¹ – Nou introdus <i>(1) Persoanele care au ocupat minim 10 ani funcția de judecător sau procuror, care și-au încetat activitatea din motive neimputabile, pot fi numite, fără concurs sau examen, în funcțiile vacante de judecător sau procuror, la instanțe sau parchete de același grad cu cele unde au funcționat sau la instanțe ori parchete de grad inferior.</i>		
2.	Art. 33¹ – Nou introdus <i>(2) Persoanele care au îndeplinit funcția de magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție cel puțin 18 ani și care și-au încetat activitatea din motive neimputabile, precum și avocații cu o vechime în profesie de cel puțin 18 ani pot fi numite, fără concurs, în funcții vacante de judecător sau procuror la judecătorii sau parchetele care funcționează pe lângă acestea.</i>		
3.	Art. 33¹ – Nou introdus <i>(3) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 14 alin. (2). Procedura de verificare a îndeplinirii acestor condiții se stabilește prin hotărâre a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.</i>		
4.	Art. 33¹ – Nou introdus <i>(4) În vederea numirii în funcția de judecător sau procuror, persoanele prevăzute la alin. (1) și (2) susțin un interviu în fața Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.</i>		
5.	Art. 39 – Modificat <i>(1) Pentru verificarea îndeplinirii criteriilor de competență profesională și de performanță, judecătorii, cu excepția celor de la Înalta Curte de Casație și Justiție, și procurorii sunt supuși unei evaluări periodice privind calitatea activității, eficiența, integritatea și obligația de formare profesională continuă, iar în cazul judecătorilor și procurorilor numiți în funcții de conducere, și modul de îndeplinire a atribuțiilor manageriale.</i>		
6.	Art. 39 – Modificat <i>(2) În raport de vechimea în funcția de judecător, respectiv de procuror, evaluarea se realizează după cum urmează:</i> <i>a) o dată la 2 ani, pentru judecătorii și procurorii cu o vechime între 1 și 5 ani;</i> <i>b) o dată la 3 ani, pentru judecătorii și procurorii cu o vechime între 5 și 10 ani;</i> <i>c) o dată la 4 ani, pentru judecătorii și procurorii cu o vechime între 10 și 15 ani;</i> <i>d) o dată la 5 ani, pentru judecătorii și procurorii cu o vechime între 15 și 20 ani;</i>		

7.	Art. 39 – Modificat (3) Judecătorii și procurorii cu o vechime în funcție mai mare de 20 de ani, nu sunt supuși evaluării.		
8.	Art. 39 – Modificat (4) Evaluarea prevăzută la alin. (1) se face de comisii constituite prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, separat pentru judecători și procurori, formate din președintele instanței sau, după caz, președintele de secție, respectiv de conducătorul parchetului sau procurorul șef de secție, de la instanța sau parchetul din care face parte persoana evaluată, precum și 2 sau mai mulți judecători sau procurori de la instanța sau parchetul ierarhic superior, desemnați de colegiul de conducere al acestei instanțe sau parchet. Evaluarea președintelui instanței, a vicepreședintelui și a președintelui de secție, respectiv a conducătorului parchetului, a adjunctului acestuia și a procurorului șef de secție, se face de comisia care realizează evaluarea judecătorilor sau procurorilor de la instanța ori parchetul ierarhic superioare. Evaluarea președinților, vicepreședinților și a președinților de secție de la curțile de apel sau de la Curtea Militară de Apel se face de o comisie compusă din judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție, desemnați de colegiul de conducere al acestei instanțe.		
9.	Art. 39 – Modificat (5) Din comisiile de evaluare a procurorilor de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, inclusiv a celor din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și Direcției Naționale Anticorupție, pot face parte, după caz, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori prim-adjunctul sau adjunctul acestuia, procurorul șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție sau adjunctii acestora, procurorii șefi de secție sau, pentru Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, procurorii șefi serviciu, precum și procurori desemnați, după caz, de colegiul de conducere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, de colegiul de conducere al Direcției Naționale Anticorupție sau de colegiul de conducere al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.		
10.	Art. 44 – Modificat (1) Pot participa la concursul de promovare la instanțele sau parchetele imediat superioare judecătorii și procurorii care au avut calificativul "bine" sau "foarte bine" la ultima evaluare, nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani și îndeplinesc următoarele condiții minime de vechime: a) 7 ani vechime efectivă în funcția de judecător sau procuror, pentru promovarea în funcțiile de judecător de tribunal sau tribunal specializat și procuror la parchetul de pe lângă tribunal sau la parchetul de pe lângă tribunalul specializat;		
11.	b) 10 ani vechime efectivă în funcția de judecător sau procuror, din care 2 ani vechime efectivă în funcția de judecător de tribunal sau tribunal		

	<i>specializat sau procuror la parchetul de pe lângă tribunal sau la parchetul de pe lângă tribunalul specializat, pentru promovarea în funcțiile de judecător de curte de apel și procuror la parchetul de pe lângă aceasta;</i>		
12.	<i>c) 12 ani vechime efectivă în funcția de judecător sau procuror, din care 2 ani vechime efectivă în funcția de procuror la parchetul de pe lângă curtea de apel, pentru promovarea în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.</i>		
13.	Art. 44 – Nou introdus <i>(2) La calcularea vechimii prevăzute la alin. (1) nu se ia în considerare și perioada în care judecătorul sau procurorul a avut calitatea de auditor de justiție, a fost detașat la alte instituții decât instanțele și parchetele, precum și alte perioade în care nu a funcționat efectiv în cadrul instanțelor sau parchetelor. Perioada în care judecătorul a fost desemnat în calitate de judecător de supraveghere a privării de libertate se ia în considerare la calcularea vechimii prevăzute la alin. (1).</i>		
14.	Art. 44 – Nou introdus <i>(4) Vechimea prevăzută la alin. (1) trebuie să fie îndeplinită la data expirării perioadei de înscriere la concurs.</i>		
15.	Art. 46 – Modificat <i>(1) Concursul de promovare constă în:</i> <i>a) o probă având ca obiect evaluarea activității profesionale desfășurate în ultimii 3 ani în cadrul autorității judecătorești sau al Ministerului Justiției;</i>		
16.	<i>b) o probă scrisă, cu caracter practic.</i>		
17.	Art. 46 – Modificat <i>(2) Punctajul maxim ce poate fi atribuit la probele de concurs este de 100 de puncte, distribuite astfel:</i> <i>a) 50 de puncte pentru proba prevăzută alin. (1) lit. a);</i> <i>b) 50 de puncte pentru proba prevăzută la alin. (1) lit. b).</i>		
18.	Art. 46 – Modificat <i>(3) Punctajul minim pentru a fi declarat admis la probele de concurs este următorul:</i> <i>a) 30 de puncte pentru proba prevăzută la art. (1) lit. a);</i> <i>b) 30 puncte pentru proba prevăzută la alin. (1) lit. b);</i>		
19.	Art. 46 – Modificat <i>(4) Punctajul minim pentru a fi declarat admis la concurs este de 70 de puncte.</i>		
20.	Art. 46 – Modificat <i>(5) Procedura de desfășurare a concursului, inclusiv modalitatea de contestare a rezultatelor, aspectele supuse verificării în cadrul probei prevăzute la alin. (1) lit. a), precum și materiile la care se susține proba scrisă prevăzută la alin. (1) lit. b), în funcție de specializare, se stabilesc prin Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor.</i>		
21.	Art. 46 – Modificat <i>(6) Dispozițiile art. 30 alin. (6) se aplică în mod corespunzător.</i>		
22.	Art. 48 - Modificat <i>(8) Numirea judecătorilor care au obținut rezultatul cel mai bun la concurs</i>		

	<i>sau, după caz, au fost declarați admiși la examen în funcțiile pentru care au candidat se face pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reinvestirii o singură dată, în condițiile prevăzute la alin. (1).</i>		
23.	Art. 48 - Modificat <i>(9) Numirea judecătorilor în celelalte funcții de conducere se face pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reinvestirii o singură dată, de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea președintelui instanței.</i>		
24.	Art. 49 - Modificat <i>(8) Numirea procurorilor care au obținut rezultatul cel mai bun la concurs sau, după caz, au fost declarați admiși la examen în funcțiile pentru care au candidat se face pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reinvestirii o singură dată, în condițiile prevăzute la alin. (1).</i>		
25.	Art. 49 – Modificat <i>(9) Numirea în celelalte funcții de conducere la parchete se face pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reinvestirii o singură dată, de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție</i>		
26.	Art. 50 – Modificat <i>(1) Pentru numirea în funcții de conducere, sunt necesare următoarele condiții minime de vechime:</i> <i>a) pentru funcția de președinte, vicepreședinte la judecătorie, prim-procuror la parchetul de pe lângă judecătorie și adjunct al acestuia, o vechime efectivă de 6 ani în funcția de judecător sau procuror, iar pentru funcția de președinte de secție la judecătorie, o vechime efectivă de 4 ani în funcția de judecător sau procuror;</i>		
27.	<i>b) pentru funcția de președinte și vicepreședinte de tribunal sau tribunal specializat, precum și președinte de secție la tribunal, prim-procuror al parchetului de pe lângă tribunal sau al parchetului de pe lângă tribunalul pentru minori și familie, adjunct al acestuia și procuror șef secție al parchetului de pe lângă tribunal sau al parchetului de pe lângă tribunalul pentru minori și familie, o vechime efectivă de 10 ani în funcția de judecător sau procuror;</i>		
28.	<i>c) pentru funcția de președinte, vicepreședinte, președinte de secție la curtea de apel, procuror general al parchetului de pe lângă curtea de apel și adjunct al acestuia, procuror șef secție al parchetului de pe lângă curtea de apel, o vechime efectivă de 12 ani în funcția de judecător sau procuror.</i>		
29.	Art. 50 – Modificat <i>(2) Dispozițiile art. 44 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.</i>		
30.	Art. 50 – Modificat <i>(3) Vechimea prevăzută la alin. (1) trebuie să fie îndeplinită la data expirării perioadei de înscriere la concurs, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 48 alin. (9) și 49 alin. (9), în care candidații trebuie să întrunească cerințele de vechime la data formulării propunerii de către președintele instanței, respectiv de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.</i>		
31.	Art. 50 – Nou introdus <i>(4) În vederea la participării la concursul sau examenul pentru numirea în</i>		

	<i>funcții de conducere, judecătorul sau procurorul trebuie să funcționeze la instanța sau, după caz, parchetul la care este vacantă funcția de conducere pentru care își depune candidatura. Dispozițiile prezentului alineat se aplică în mod corespunzător și pentru numirea în funcțiile de conducere prevăzute la art. 48 alin. (9) și 49 alin. (9).</i>		
32.	Art. 50 – Nou introdus <i>(5) Prin derogare de la dispozițiile alin. (4), în situația în care la două concursuri consecutive pentru numirea într-o funcție de conducere nu se prezintă niciun candidat, la următorul concurs sau examen organizat pentru numirea în aceeași funcție de conducere pot participa și judecători sau, după caz, procurori de la altă instanță sau parchet din circumscripția aceleiași curți de apel sau parchet de pe lângă curtea de apel, care au dreptul să funcționeze la instanța ori parchetul pentru care își depun candidatura.</i>		
33.	Art. 50 – Nou introdus <i>(6) În cazul în care la o judecătorie sau un parchet de pe lângă judecătorie unde este vacantă funcția de președinte, vicepreședinte sau președinte de secție, respectiv de prim-procuror sau adjunct al acestuia, niciun judecător sau procuror nu îndeplinește condițiile de vechime prevăzute de lege pentru ocuparea acestor funcții, sau nu-și exprimă acordul în vederea delegării și, din motive obiective, nu pot fi delegați judecători sau procurori de la alte instanțe sau parchete din circumscripția aceleiași curți de apel, poate fi delegat în respectiva funcție de conducere oricare dintre judecătorii sau procurorii care funcționează la acea judecătorie sau parchet de pe lângă judecătorie.”</i>		
34.	Art. 51 – Modificat <i>(1) La expirarea mandatului funcției de conducere judecătorii sau procurorii pot ocupa, în condițiile prevăzute de art. 48, 49 și 50, o funcție de conducere la aceeași instanță sau la același parchet ori la altă instanță sau parchet ori revin la instanțele sau parchetele de unde provin sau la o instanță sau parchet unde au dreptul să funcționeze potrivit legii.</i>		
35.	Art. 51¹ – Nou introdus <i>(1) Suspendarea, în orice mod, a raportului de muncă nu suspendă curgerea duratei mandatelor funcțiilor de conducere prevăzute la art. 48 și 49</i>		
36.	Art. 51¹ – Nou introdus <i>(2) Imposibilitatea exercitării atribuțiilor pe o perioadă mai mare de 1 an atrage încetarea mandatelor funcțiilor de conducere prevăzute la art. 48 și 49.</i>		
37.	Art. 51¹ – Nou introdus <i>(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) nu se aplică membrilor Consiliului Superior al Magistraturii.”</i>		
38.	Art. 54 - Modificat <i>(1) Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prim-adjunctul și adjunctul acestuia, procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, adjuncții acestuia, procurorii șefi de secție ai acestor parchete, precum și procurorul șef al Direcției de Investigare a</i>		

	<i>Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și adjuncții acestora sunt numiți de Președintele României la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii dintre procurorii care au o vechime minimă de 12 ani în funcția de judecător sau procuror, au cel puțin gradul de parchet de pe lângă tribunal, care au îndeplinit efectiv cel puțin 5 ani funcția de procuror la un parchet de pe lângă tribunal sau la un parchet ierarhic superior, pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reinvestirii o singură dată.</i>		
39.	Art. 54 – Modificat (4) Revocarea procurorilor din funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1) se face de către Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii care se poate sesiza din oficiu, la cererea unei treimi din numărul membrilor sau la cererea a două treimi din numărul total al membrilor adunării generale corespunzătoare unității de parchet la care se exercită funcția de conducere, pentru motivele prevăzute la art. 51 alin. (2) care se aplică în mod corespunzător.		
40.	Art. 62 – Nou introdus d) în cazul prevăzut la art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată.		
41.	Art. 62 – Nou introdus (1 ²) Judecătorul sau procurorul care suferă de o altă afecțiune care-l pune în imposibilitate de a-și exercita atribuțiile poate fi suspendat din funcție, la cererea sa sau a colegiului de conducere al instanței sau parchetului. Această măsură se poate dispune numai după epuizarea duratei pentru care se acordă concediile medicale și indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă în sistemul de asigurări sociale de sănătate. Afecțiunea se stabilește printr-o expertiză de specialitate care se efectuează de comisia medicală, numită în condițiile art. 14 alin. (2) lit. e). Suspendarea din funcție se dispune până la însănătoșire. Prin raportul de expertiză comisia stabilește termenul în care magistratul urmează să revină la reexaminare.		
42.	Art. 62 – Nou introdus (1 ³) În situații personale deosebite, la cererea judecătorului sau procurorului, Consiliul Superior al Magistraturii poate dispune suspendarea din funcție a acestuia, pe o durată de cel mult 3 ani, dacă măsura nu afectează buna funcționare a instanței sau parchetului.		
43.	Art. 62 – Modificat (3) În perioada suspendării din funcție dispuse în temeiul alin. (1) lit. a), a ¹) și c) și alin. (1 ³) judecătorului și procurorului nu îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute la art. 5 și 8 și nu i se plătesc drepturile salariale. Această perioadă nu constituie vechime în magistratură.		
44.	Art. 62 – Modificat (4) În perioada suspendării dispuse în temeiul alin. (1) lit. b) și d) și alin. (1 ²), judecătorului sau procurorului i se plătește o indemnizație egală cu 80% din drepturile salariale corespunzătoare gradului profesional deținut și îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și		

	incompatibilitățile prevăzute la art. 5 și 8.		
45.	Art. 62 – Nou introdus (5) După expirarea termenului menționat la alin. (1 ²) și efectuarea de către comisia medicală de specialitate, numită în condițiile art. 14 alin. (2) lit. e), a noii expertize, Consiliul Superior al Magistraturii poate hotărî încetarea suspendării și repunerea în funcție a judecătorului sau procurorului, prelungirea acesteia sau, dacă boala este ireversibilă, propune eliberarea din funcție prin pensionare.		
46.	Art. 63 - Modificat (2) Dacă se dispune clasarea, achitarea sau încetarea procesului penal față de judecător ori procuror ori s-a dispus restituirea cauzei la parchet, suspendarea din funcție încetează, iar judecătorul sau procurorul suspendat este repus în situația anterioară, i se plătesc drepturile bănești de care a fost lipsit pe perioada suspendării din funcție și i se recunoaște vechimea în magistratură pentru această perioadă.		
47.	Art. 65¹ - Modificat (2) În cazul în care judecătorul sau procurorul exercită calea de atac prevăzută de lege împotriva hotărârii de eliberare din funcție sau împotriva hotărârii prin care se propune eliberarea din funcție, acesta va fi suspendat din funcție până la soluționarea definitivă a cauzei de către instanța competentă.		
48.	Art. 65¹ – Modificat (3) În perioada suspendării, judecătorului sau procurorului nu îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute la art. 5 și 8 și nu i se plătesc drepturile salariale. În aceeași perioadă, judecătorului sau procurorului i se plătesc contribuțiile de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii. Dispozițiile art. 63 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.		
49.	Art. 67 – Nou introdus (3 ¹) Fostii magistrați-asistenți cu o vechime de cel puțin 10 ani în această funcție, care au fost eliberați din funcție din motive neimputabile, pot fi numiți fără concurs în funcția de magistrat-asistent și își păstrează gradul avut la data eliberării din funcție.		

Nr. curent	Textul modificat din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată.	DA	NU
1.	Art. 41 alin. (2) – Modificat (2) Componenta secțiilor și completelor specializate se stabilește de președintele instanței, în raport cu volumul de activitate, ținându-se seama de specializarea judecătorului.		

Notă:

„Nou introdus” – text nou pentru un/o articol, alineat sau literă

„Modificat” – text modificat al unui/unei articol, alineat sau litere existente

BULETIN DE VOT AL ADUNĂRILOR GENERALE ALE PROCURORILOR

Nr. curent	Textul modificat sau nou introdus din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată	DA	NU
1.	Art. 33¹ – Nou introdus <i>(1) Persoanele care au ocupat minim 10 ani funcția de judecător sau procuror, care și-au încetat activitatea din motive neimputabile, pot fi numite, fără concurs sau examen, în funcțiile vacante de judecător sau procuror, la instanțe sau parchete de același grad cu cele unde au funcționat sau la instanțe ori parchete de grad inferior.</i>		
2.	Art. 33¹ – Nou introdus <i>(2) Persoanele care au îndeplinit funcția de magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție cel puțin 18 ani și care și-au încetat activitatea din motive neimputabile, precum și avocații cu o vechime în profesie de cel puțin 18 ani pot fi numite, fără concurs, în funcții vacante de judecător sau procuror la judecătorii sau parchetele care funcționează pe lângă acestea.</i>		
3.	Art. 33¹ – Nou introdus <i>(3) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 14 alin. (2). Procedura de verificare a îndeplinirii acestor condiții se stabilește prin hotărâre a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.</i>		
4.	Art. 33¹ – Nou introdus <i>(4) În vederea numirii în funcția de judecător sau procuror, persoanele prevăzute la alin. (1) și (2) susțin un interviu în fața Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.</i>		
5.	Art. 39 – Modificat <i>(1) Pentru verificarea îndeplinirii criteriilor de competență profesională și de performanță, judecătorii, cu excepția celor de la Înalta Curte de Casație și Justiție, și procurorii sunt supuși unei evaluări periodice privind calitatea activității, eficiența, integritatea și obligația de formare profesională continuă, iar în cazul judecătorilor și procurorilor numiți în funcții de conducere, și modul de îndeplinire a atribuțiilor manageriale.</i>		
6.	Art. 39 – Modificat <i>(2) În raport de vechimea în funcția de judecător, respectiv de procuror, evaluarea se realizează după cum urmează:</i> <i>a) o dată la 2 ani, pentru judecătorii și procurorii cu o vechime între 1 și 5 ani;</i> <i>b) o dată la 3 ani, pentru judecătorii și procurorii cu o vechime între 5 și 10 ani;</i> <i>c) o dată la 4 ani, pentru judecătorii și procurorii cu o vechime între 10 și 15 ani;</i> <i>d) o dată la 5 ani, pentru judecătorii și procurorii cu o vechime între 15 și 20 ani;</i>		

7.	Art. 39 – Modificat (3) Judecătorii și procurorii cu o vechime în funcție mai mare de 20 de ani, nu sunt supuși evaluării.		
8.	Art. 39 – Modificat (4) Evaluarea prevăzută la alin. (1) se face de comisii constituite prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, separat pentru judecători și procurori, formate din președintele instanței sau, după caz, președintele de secție, respectiv de conducătorul parchetului sau procurorul șef de secție, de la instanța sau parchetul din care face parte persoana evaluată, precum și 2 sau mai mulți judecători sau procurori de la instanța sau parchetul ierarhic superior, desemnați de colegiul de conducere al acestei instanțe sau parchet. Evaluarea președintelui instanței, a vicepreședintelui și a președintelui de secție, respectiv a conducătorului parchetului, a adjunctului acestuia și a procurorului șef de secție, se face de comisia care realizează evaluarea judecătorilor sau procurorilor de la instanța ori parchetul ierarhic superioare. Evaluarea președinților, vicepreședinților și a președinților de secție de la curțile de apel sau de la Curtea Militară de Apel se face de o comisie compusă din judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție, desemnați de colegiul de conducere al acestei instanțe.		
9.	Art. 39 – Modificat (5) Din comisiile de evaluare a procurorilor de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, inclusiv a celor din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și Direcției Naționale Anticorupție, pot face parte, după caz, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori prim-adjunctul sau adjunctul acestuia, procurorul șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție sau adjuncții acestora, procurorii șefi de secție sau, pentru Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, procurorii șefi serviciu, precum și procurori desemnați, după caz, de colegiul de conducere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, de colegiul de conducere al Direcției Naționale Anticorupție sau de colegiul de conducere al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.		
10.	Art. 44 – Modificat (1) Pot participa la concursul de promovare la instanțele sau parchetele imediat superioare judecătorii și procurorii care au avut calificativul "bine" sau "foarte bine" la ultima evaluare, nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani și îndeplinesc următoarele condiții minime de vechime: a) 7 ani vechime efectivă în funcția de judecător sau procuror, pentru promovarea în funcțiile de judecător de tribunal sau tribunal specializat și procuror la parchetul de pe lângă tribunal sau la parchetul de pe lângă tribunalul specializat;		
11.	b) 10 ani vechime efectivă în funcția de judecător sau procuror, din care 2 ani vechime efectivă în funcția de judecător de tribunal sau tribunal		

	<i>specializat sau procuror la parchetul de pe lângă tribunal sau la parchetul de pe lângă tribunalul specializat, pentru promovarea în funcțiile de judecător de curte de apel și procuror la parchetul de pe lângă aceasta;</i>		
12.	<i>c) 12 ani vechime efectivă în funcția de judecător sau procuror, din care 2 ani vechime efectivă în funcția de procuror la parchetul de pe lângă curtea de apel, pentru promovarea în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.</i>		
13.	Art. 44 – Nou introdus <i>(2) La calcularea vechimii prevăzute la alin. (1) nu se ia în considerare și perioada în care judecătorul sau procurorul a avut calitatea de auditor de justiție, a fost detașat la alte instituții decât instanțele și parchetele, precum și alte perioade în care nu a funcționat efectiv în cadrul instanțelor sau parchetelor. Perioada în care judecătorul a fost desemnat în calitate de judecător de supraveghere a privării de libertate se ia în considerare la calcularea vechimii prevăzute la alin. (1).</i>		
14.	Art. 44 – Nou introdus <i>(4) Vechimea prevăzută la alin. (1) trebuie să fie îndeplinită la data expirării perioadei de înscriere la concurs.</i>		
15.	Art. 46 – Modificat <i>(1) Concursul de promovare constă în:</i> <i>a) o probă având ca obiect evaluarea activității profesionale desfășurate în ultimii 3 ani în cadrul autorității judecătorești sau al Ministerului Justiției;</i>		
16.	<i>b) o probă scrisă, cu caracter practic.</i>		
17.	Art. 46 – Modificat <i>(2) Punctajul maxim ce poate fi atribuit la probele de concurs este de 100 de puncte, distribuite astfel:</i> <i>a) 50 de puncte pentru proba prevăzută alin. (1) lit. a);</i> <i>b) 50 de puncte pentru proba prevăzută la alin. (1) lit. b).</i>		
18.	Art. 46 – Modificat <i>(3) Punctajul minim pentru a fi declarat admis la probele de concurs este următorul:</i> <i>a) 30 de puncte pentru proba prevăzută la art. (1) lit. a);</i> <i>b) 30 puncte pentru proba prevăzută la alin. (1) lit. b);</i>		
19.	Art. 46 – Modificat <i>(4) Punctajul minim pentru a fi declarat admis la concurs este de 70 de puncte.</i>		
20.	Art. 46 – Modificat <i>(5) Procedura de desfășurare a concursului, inclusiv modalitatea de contestare a rezultatelor, aspectele supuse verificării în cadrul probei prevăzute la alin. (1) lit. a), precum și materiile la care se susține proba scrisă prevăzută la alin. (1) lit. b), în funcție de specializare, se stabilesc prin Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor.</i>		
21.	Art. 46 – Modificat <i>(6) Dispozițiile art. 30 alin. (6) se aplică în mod corespunzător.</i>		
22.	Art. 48 - Modificat <i>(8) Numirea judecătorilor care au obținut rezultatul cel mai bun la concurs</i>		

	<i>sau, după caz, au fost declarați admiși la examen în funcțiile pentru care au candidat se face pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reinvestirii o singură dată, în condițiile prevăzute la alin. (1).</i>		
23.	Art. 48 - Modificat <i>(9) Numirea judecătorilor în celelalte funcții de conducere se face pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reinvestirii o singură dată, de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea președintelui instanței.</i>		
24.	Art. 49 - Modificat <i>(8) Numirea procurorilor care au obținut rezultatul cel mai bun la concurs sau, după caz, au fost declarați admiși la examen în funcțiile pentru care au candidat se face pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reinvestirii o singură dată, în condițiile prevăzute la alin. (1).</i>		
25.	Art. 49 – Modificat <i>(9) Numirea în celelalte funcții de conducere la parchete se face pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reinvestirii o singură dată, de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție</i>		
26.	Art. 50 – Modificat <i>(1) Pentru numirea în funcții de conducere, sunt necesare următoarele condiții minime de vechime:</i> <i>a) pentru funcția de președinte, vicepreședinte la judecătorie, prim-procuror la parchetul de pe lângă judecătorie și adjunct al acestuia, o vechime efectivă de 6 ani în funcția de judecător sau procuror, iar pentru funcția de președinte de secție la judecătorie, o vechime efectivă de 4 ani în funcția de judecător sau procuror;</i>		
27.	<i>b) pentru funcția de președinte și vicepreședinte de tribunal sau tribunal specializat, precum și președinte de secție la tribunal, prim-procuror al parchetului de pe lângă tribunal sau al parchetului de pe lângă tribunalul pentru minori și familie, adjunct al acestuia și procuror șef secție al parchetului de pe lângă tribunal sau al parchetului de pe lângă tribunalul pentru minori și familie, o vechime efectivă de 10 ani în funcția de judecător sau procuror;</i>		
28.	<i>c) pentru funcția de președinte, vicepreședinte, președinte de secție la curtea de apel, procuror general al parchetului de pe lângă curtea de apel și adjunct al acestuia, procuror șef secție al parchetului de pe lângă curtea de apel, o vechime efectivă de 12 ani în funcția de judecător sau procuror.</i>		
29.	Art. 50 – Modificat <i>(2) Dispozițiile art. 44 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.</i>		
30.	Art. 50 – Modificat <i>(3) Vechimea prevăzută la alin. (1) trebuie să fie îndeplinită la data expirării perioadei de înscriere la concurs, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 48 alin. (9) și 49 alin. (9), în care candidații trebuie să întrunească cerințele de vechime la data formulării propunerii de către președintele instanței, respectiv de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.</i>		
31.	Art. 50 – Nou introdus <i>(4) În vederea la participării la concursul sau examenul pentru numirea în</i>		

	<i>funcții de conducere, judecătorul sau procurorul trebuie să funcționeze la instanța sau, după caz, parchetul la care este vacantă funcția de conducere pentru care își depune candidatura. Dispozițiile prezentului alineat se aplică în mod corespunzător și pentru numirea în funcțiile de conducere prevăzute la art. 48 alin. (9) și 49 alin. (9).</i>		
32.	Art. 50 – Nou introdus <i>(5) Prin derogare de la dispozițiile alin. (4), în situația în care la două concursuri consecutive pentru numirea într-o funcție de conducere nu se prezintă niciun candidat, la următorul concurs sau examen organizat pentru numirea în aceeași funcție de conducere pot participa și judecători sau, după caz, procurori de la altă instanță sau parchet din circumscripția aceleiași curți de apel sau parchet de pe lângă curtea de apel, care au dreptul să funcționeze la instanța ori parchetul pentru care își depun candidatura.</i>		
33.	Art. 50 – Nou introdus <i>(6) În cazul în care la o judecătorie sau un parchet de pe lângă judecătorie unde este vacantă funcția de președinte, vicepreședinte sau președinte de secție, respectiv de prim-procuror sau adjunct al acestuia, niciun judecător sau procuror nu îndeplinește condițiile de vechime prevăzute de lege pentru ocuparea acestor funcții, sau nu-și exprimă acordul în vederea delegării și, din motive obiective, nu pot fi delegați judecători sau procurori de la alte instanțe sau parchete din circumscripția aceleiași curți de apel, poate fi delegat în respectiva funcție de conducere oricare dintre judecătorii sau procurorii care funcționează la acea judecătorie sau parchet de pe lângă judecătorie."</i>		
34.	Art. 51 – Modificat <i>(1) La expirarea mandatului funcției de conducere judecătorii sau procurorii pot ocupa, în condițiile prevăzute de art. 48, 49 și 50, o funcție de conducere la aceeași instanță sau la același parchet ori la altă instanță sau parchet ori revin la instanțele sau parchetele de unde provin sau la o instanță sau parchet unde au dreptul să funcționeze potrivit legii.</i>		
35.	Art. 51¹ – Nou introdus <i>(1) Suspendarea, în orice mod, a raportului de muncă nu suspendă curgerea duratei mandatelor funcțiilor de conducere prevăzute la art. 48 și 49</i>		
36.	Art. 51¹ – Nou introdus <i>(2) Imposibilitatea exercitării atribuțiilor pe o perioadă mai mare de 1 an atrage încetarea mandatelor funcțiilor de conducere prevăzute la art. 48 și 49.</i>		
37.	Art. 51¹ – Nou introdus <i>(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) nu se aplică membrilor Consiliului Superior al Magistraturii."</i>		
38.	Art. 54 - Modificat <i>(1) Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prim-adjunctul și adjunctul acestuia, procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, adjuncții acestuia, procurorii șefi de secție ai acestor parchete, precum și procurorul șef al Direcției de Investigare a</i>		

	<i>Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și adjuncții acestora sunt numiți de Președintele României la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii dintre procurorii care au o vechime minimă de 12 ani în funcția de judecător sau procuror, au cel puțin gradul de parchet de pe lângă tribunal, care au îndeplinit efectiv cel puțin 5 ani funcția de procuror la un parchet de pe lângă tribunal sau la un parchet ierarhic superior, pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reinvestirii o singură dată.</i>		
39.	Art. 54 – Modificat <i>(4) Revocarea procurorilor din funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1) se face de către Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii care se poate sesiza din oficiu, la cererea unei treimi din numărul membrilor sau la cererea a două treimi din numărul total al membrilor adunării generale corespunzătoare unității de parchet la care se exercită funcția de conducere, pentru motivele prevăzute la art. 51 alin. (2) care se aplică în mod corespunzător.</i>		
40.	Art. 62 – Nou introdus <i>d) în cazul prevăzut la art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată.</i>		
41.	Art. 62 – Nou introdus <i>(1²) Judecătorul sau procurorul care suferă de o altă afecțiune care-l pune în imposibilitate de a-și exercita atribuțiile poate fi suspendat din funcție, la cererea sa sau a colegiului de conducere al instanței sau parchetului. Această măsură se poate dispune numai după epuizarea duratei pentru care se acordă concediile medicale și indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă în sistemul de asigurări sociale de sănătate. Afecțiunea se stabilește printr-o expertiză de specialitate care se efectuează de comisia medicală, numită în condițiile art. 14 alin. (2) lit. e). Suspendarea din funcție se dispune până la însănătoșire. Prin raportul de expertiză comisia stabilește termenul în care magistratul urmează să revină la reexaminare.</i>		
42.	Art. 62 – Nou introdus <i>(1³) În situații personale deosebite, la cererea judecătorului sau procurorului, Consiliul Superior al Magistraturii poate dispune suspendarea din funcție a acestuia, pe o durată de cel mult 3 ani, dacă măsura nu afectează buna funcționare a instanței sau parchetului.</i>		
43.	Art. 62 – Modificat <i>(3) În perioada suspendării din funcție dispuse în temeiul alin. (1) lit. a), a¹) și c) și alin. (1³) judecătorului și procurorului nu îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute la art. 5 și 8 și nu i se plătesc drepturile salariale. Această perioadă nu constituie vechime în magistratură.</i>		
44.	Art. 62 – Modificat <i>(4) În perioada suspendării dispuse în temeiul alin. (1) lit. b) și d) și alin. (1²), judecătorului sau procurorului i se plătește o indemnizație egală cu 80% din drepturile salariale corespunzătoare gradului profesional deținut și îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și</i>		

	incompatibilitățile prevăzute la art. 5 și 8.		
45.	Art. 62 – Nou introdus (5) După expirarea termenului menționat la alin. (1 ²) și efectuarea de către comisia medicală de specialitate, numită în condițiile art. 14 alin. (2) lit. e), a noii expertize, Consiliul Superior al Magistraturii poate hotărî încetarea suspendării și repunerea în funcție a judecătorului sau procurorului, prelungirea acesteia sau, dacă boala este ireversibilă, propune eliberarea din funcție prin pensionare.		
46.	Art. 63 - Modificat (2) Dacă se dispune clasarea, achitarea sau încetarea procesului penal față de judecător ori procuror ori s-a dispus restituirea cauzei la parchet, suspendarea din funcție încetează, iar judecătorul sau procurorul suspendat este repus în situația anterioară, i se plătesc drepturile bănești de care a fost lipsit pe perioada suspendării din funcție și i se recunoaște vechimea în magistratură pentru această perioadă.		
47.	Art. 65¹ - Modificat (2) În cazul în care judecătorul sau procurorul exercită calea de atac prevăzută de lege împotriva hotărârii de eliberare din funcție sau împotriva hotărârii prin care se propune eliberarea din funcție, acesta va fi suspendat din funcție până la soluționarea definitivă a cauzei de către instanța competentă.		
48.	Art. 65¹ – Modificat (3) În perioada suspendării, judecătorului sau procurorului nu îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute la art. 5 și 8 și nu i se plătesc drepturile salariale. În aceeași perioadă, judecătorului sau procurorului i se plătesc contribuțiile de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii. Dispozițiile art. 63 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.		
49.	Art. 67 – Nou introdus (3 ¹) Fostii magistrați-asistenți cu o vechime de cel puțin 10 ani în această funcție, care au fost eliberați din funcție din motive neimputabile, pot fi numiți fără concurs în funcția de magistrat-asistent și își păstrează gradul avut la data eliberării din funcție.		

Notă:

„Nou introdus” – text nou pentru un/o articol, alineat sau literă

„Modificat” – text modificat al unui/unei articol, alineat sau litere existente.